Enderrock | Pere Bestard | Actualitzat el 02/02/2019 a les 10:30

Andreu Riera: «Sis orelles hi senten millor que dues»

L'intèrpret manacorí interpretarà el projecte a tres bandes 'Cinema per a tres' al Teatre Municipal Xesc Forteza el proper 2 de febrer

Andreu Riera | Joan Bibiloni

El proper dissabte 2 de febrer tindrà lloc al Teatre Xesc Forteza de Palma una de les presentacions oficials de *Cinema per a tres* (Satie Produccions, 2018), un disc concebut a tres bandes, interpretat per **Andreu Riera**, compost per **Rafel Aguiló** i produït pel guitarrista consagrat **Joan Bibiloni**. Parlem amb el pianista manacorí mentre es prepara el repertori per a aquest dia tan especial.

Per què et vas decantar pel piano?
Andreu Riera: Va ser d'una manera totalment circumstancial. Amb deu o onze anys vaig entrar als blavets de l'escolania de Lluc, no tenia cap antecedent familiar relacionat amb la música. Per entrar em van fer una prova d'oïda. Vaig començar cantant al cor, era pels volts de l'any 1975 o 1976. Si qualque blavet demostrava més inquietud musical rebia classes de piano. Ara bé, només hi havia piano. Avui dia a Lluc tens tota una oferta de diferents instruments. Això no treu que de tot d'una va ser un amor a primera vista. Va començar a ser una obsessió. El Pare Jaume Palou va ser el meu primer mentor.

Pel que em comentes en Rafel, en Joan i tu no sou de la mateixa quinta.

Exacte, ells són d'una altra generació, anterior a la meva. En Rafel i en Joan són de la mateixa edat. Ells comparteixen l'inici musical junts. Tenen aquesta contemporaneïtat, la d'haver format un grup d'adolescent, etc. Jo vaig entrar a la seva vida a partir del 2005. Després de Lluc, em vaig formar a Manacor, a Madrid, a Viena, i vaig estar vivint catorze anys a Londres. Vaig tornar de Londres cap a Manacor el 2004. L'estiu del 2005, un dia tocava el piano a casa, van tocar a la porta i era en Rafel Aguiló. Me va dir "tu no me coneixes però jo te conec a tu i te vull mostrar aquesta aquesta música per piano". La trobada ser molt casual i vaig acceptar. Al cap d'uns anys de treballar el repertori amb en Rafel, ens vam reunir amb en **Joan Bibiloni**, per engegar el projecte *Voramar* (Satie Produccions, 2010).

Quina tasca ha estat la de Joan Bibiloni com a productor d'aquest nou treball?
La primera tasca d'en Joan com a productor ha estat seleccionar el repertori. En Rafel va venir amb molt de repertori. Va fer una preselecció, a partir de les partitures. I després una vegada seleccionat el repertori jo el començava a estudiar durants uns mesos. Lo interessant d'aquest triangle esdevenia quan anàvem a gravar a l'estudi. L'obra, d'alguna manera, anava madurant o millorant en el procés d'interpretació. Tots tres plegats preníem decisions conjuntes perquè sis orelles hi senten millor que dues. Era un procés de creació entre el compositor, l'intèrpret, i en **Joan Bibiloni** que escolta des d'un altre punt vista. Crec que la gràcia és la fusió de les nostres trajectòries musicals. Ells dos venen de la música folk, pop i jazz i el meu perfil fins que els vaig conéixer era del tot clàssic. Per la seva banda han apreciat aquest rigor clàssic i jo m'he amarat de les seves idees i gustos vers la música contemporània.

Quina és la clau per esdevenir un bon intèrpret?
Primer la disciplina diària de treballar la tècnica de l'instrument, la pulcritud i no conformar-se amb les mitges tintes. Intentar evolucionar cada dia. Per fer això ajuda escoltar molta música de diferents estils i d'aquesta manera cultivar la sensibilitat d'entredre i sentir cada estil musical.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=MULwWi9j58I

Quins són els plans de futur per a aquesta tríada manacorina?
L'energia la volem focalitzar a consolidar aquest projecte, entre *Voramar* i aquest disc han passat vuit anys. Volem agafar-nos un temps i tenir uns anys de presentar el nou treball. Amb tot tenim un projecte paral·lel, un concert molt especial on mesclarem la música de *Voramar* i *Cinema per a tres* amb la poesia d'Antònia Vicens en el marc del Festival de la poesia de la Mediterrània que se celebra al Teatre Princioal. Aquest concert serà el proper 30 de maig. Avui dia els temps són més llargs. Hem tornat als directes, no és com abans, que tenies un mercat discogràfic ben nodrit.

En pla estilístic, en aquest nou disc hi podem endevinar influències de Chopin i Débussy, és correcte?
Sí que es podria dir que *Voramar* beu d'un neoromanticisme molt inspirat en **Chopin**. Fem servir la paraula *neo* en el sentit que som al segle XXI. Al *Cinema per a tres* hi podem trobar una influència clara de **Claude Débussy**, un neoimpressionisme, tot i que hi ha algunes peces com ara "Dues meditacions" amb una influència clara del dodecafonisme.

Per acabar, com serà el concert de dissabte?
El dissabte farem un concert monogràfic d'aquests dos àlbums. No ho podem tocar tot, de *Cinema per a tres* en farem el repertori complet i de *Voramar* en farem només cinc temes.